

නිවසේ හිමිකරු ඔහුට මිදි වත්තට යන්න කියනවා.

(20240224, කෙටුම්පත)

මතෙව් 20:1-7

[1] ස්වර්ග රාජ්‍යය, කම්කරුවන් කුලියට ගෙන තම මිදි වත්තට යැවීමට අලුයම පිටත් වූ ගෘහ හිමියෙකුට සමාන ය.
[2] ඔහු සේවකයන්ට දිනකට ඩිනාරියස් මුදලක් මිදි වත්තට යැවීමට පොරොන්දු විය, [3] ඉන්පසු ඔහු තුන්වන පැයේදී පමණ පිටතට ගොස්, තවත් අය වෙළඳපොළේ නිෂ්ක් රියව සිටිනු දැක, [4] ඔහු ඔවුන්ට කතා කොට, "ඇතුළට යන්න. මිදි වත්ත ද ඇතැ"යි වදාළ සේක: "මම ඔබට සාධාරණ මුදලක් දෙමි"යි වදාළ සේක, ඔව්හු ගියහ. එකොළොස්වෙනි පැයේදී තවත් අය නිශ්චලව සිටිනු දැක, ඔවුන් ඔවුන්ට කතා කොට, "ඔබ දවස පුරා නිකරුණේ සිටින්නේ මන්ද"යි ඇසූ හ. මිදි වත්තට යන්න."

1995 ජුනි මාසයේදී ඔහු සේවය කළ 6 වන සේනාංක ඔත්තු බැලීමේ බලඇණියෙන් නිදහස් කරන ලදී. ආයෙත් ඉස්කෝලේ යන්න මාස හයක් ඉතුරු වෙලා තිබ්බ නිසා මට හිතනා සල්ලි ටිකක් හොයාගන්න ඕනේ කියලා. නමුත් සුදුසු කිසිවක් නොතිබුණි. සබත පැවැත්වීමේදී කළ හැකි බොහෝ දේ තිබුණේ නැත. ඒ නිසා මම ශ්‍රම වෙළඳපොළ කියන තැනට ගියා. උදේ පාන්දරම මම "මානව සම්පත්" ලියූ කාර්යාලයට ගියෙමි. වැඩට ආපු පිරිමි ගොඩක් හිටියා. මම කාර්යාලයේ වාඩි වී සිටි අතර, සේවකයෙකු ලෙස පෙනී සිටින අයෙකු කාර්යාලයට පැමිණෙන සෑම අවස්ථාවකම මිනිසුන් කිහිප දෙනෙකු රුකියාවට යාමට පිටත් විය. නමුත් අනෙක් සියලුම මිනිසුන් වැඩට ගිය නමුත් මම දිගටම වාඩි වී සිටියෙමි. තව වාඩි උනොත් නිකං ඉඳගන්නවා වගේ දැනුන නිසා පැයකට වැඩි කාලයක් ඉඳගෙන ඉඳලා මම ගෙදර ගියා විතරයි. ඒ මට එහෙ රස්සාවක් දෙයි කියලා හිතුවේ නැති නිසා.

මිදි වත්තේ වැඩ කළ කම්කරුවන් සහ කම්කරුවන් කැඳවා වැඩ තබා ගත් ගෘහ හිමියා පිළිබඳ කතාව පෙළ වාර්තා කරයි. ඊශ්‍රායීලයේ මිදි අස්වැන්න සාමාන්‍යයෙන් සැප්තැම්බර් අගදී ආරම්භ වන අතර වැසි සමය පැමිණීමට පෙර ඉක්මනින් අස්වැන්න නෙළා ගත යුතුය. වර්ෂා කාලය එනතුරු මිදි අස්වැන්න නෙළා ගබඩා නොකළහොත් එහි පාඩුව හිමිකරුට දරන්නට සිදුවේ. ඉතින්, මිදි වත්තේ වැඩ කිරීමට කම්කරුවන් තෝරා ගැනීමේ ක්රියාවලිය උදේ පාන්දරින්ම ආරම්භ විය. තල්මුඩියට අනුව, කම්කරුවෙකුගේ දිනය හිරු උදාවේ සිට තරු උදාව දක්වා පවතී. ඉතින්, සාමාන්‍යයෙන් කම්කරුවන් වෙළඳපොළේ අයිතිකරුවන් විසින් කුලියට ගත් මොහොතේ සිට තරු නැගෙන තුරු වැඩ කළහ. මෙය සාමාන්‍යයෙන් උදේ 6 සිට සවස 6 දක්වා පැය 12 කි.

1 වන පදයේ, අයිතිකරු උදේ පාන්දරින්ම පිටතට ගිය බව අපට පෙනේ. ඉන්පසු ඔහු කම්කරුවන් රූගෙන මිදි වත්තට ඇතුළු විය.

2 වන පදයේ, ස්වාමියා තම සේවකයන්ට පොරොන්දුවක් දුන්නේය: එක් ඩිනාරිය බැගින්. උදේ 6 ට මිදි වත්තේ වැඩට ගිය කම්කරුවෝ අයිතිකරු දිනකට ඩිනාරිය බැගින් පිරිනැමීමට එකඟ වූහ. එක් නාරියන් කම්කරුවෙකුගේ දෛනික වැටුපට සමාන වේ, එය කොරියානු මුදලින් වොන් 100,000 ක් පමණ වේ.

කෙසේ වෙතත්, 3 වන පදයේ, අයිතිකරු නැවත වෙළඳපොළට ගොස් ඔවුන්ට තවමත් රුකියාවක් නොලැබුණු නිසා නිෂ්ක් රියව සිටින අය ව දැක, ඔහු ඔවුන්ව වැඩට මිදි වත්තට ගෙන යයි. නමුත් මෙහිදී දෛනික වැටුප් පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් නැහැ.

4 වන පදය දෙස බලන විට, "මම ඔබට සාධාරණ මුදලක් දෙන්නමි. "නැසීගිය හිමිකරු පැවසීය. සේවකයෝ තම ස්වාමියා කී දේ විශ්වාස කර ඇතුලට ගියහ.

ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය හයවන පැයේදී සහ නවවන පැයේදී සිදු කළහ. හවස 12 යි නවය හවස 3 යි. ඔහු රාත් 12 ට සහ 3 ට පොළට ගොස්, තවම රුකියාවක් නොලැබුණු නිසා නිෂ්ක් රියව සිටි මිනිසුන් රුගෙන මිදි වත්තට ගියේය. රාත් 12 ට සහ පස්වරු 3 ට මිදි වත්තට ඇතුළු වන අයට දෛනික වැටුප පිළිබඳ පොරොන්දුවක් ද නැත.

එය අවසානය නොවේ. හිමිකරු අලුත්ම පැයේදී නැවතත් පිටතට යයි. එකොළහට ප.ව. ඒත් ඒ කාලේන් පොළේ සෙල්ලමේ කරන අය හිටියා. අපි 7 වන පදය බලමු.

[7] ඔහු ඔවුන්ට කතා කොට, "කිසිවෙකු අපව කුලියට නොගන්නා නිසා ය"යි වදාළ සේක: "ඔබත් මිදි වත්තට යන්නැ"යි ඔවුන්ට වදාළ සේක.

බලාපොරොත්තු වූ පරිදි, කොපමණ මුදලක් ලබා දීමට නියමිතව තිබුණේද යන්න පිළිබඳ වාර්තාවක් නොමැත. ඉතින් දවසම නිකන් හිටිය මිනිස්සු 5 වෙද්දී වත්තේ වැඩට ගියා.

දවස අවසන් විය. දැන් වැඩ කරන අයට පඩි දෙන කාලයයි, වැඩ කරන අයට පඩි ලැබෙන කාලයයි. උදේ පාන්දරම ආපු අය දන්නවා කියක් ලැබෙයිද කියලා. මෙයට හේතුව අයිතිකරුට ඩිනාරියක් එකක් හෝ කොරියානු මුදලින් 100,000 ක් ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වූ අතර එක් ඩිනාරියක් ලැබීම හොඳ බවට ඔවුන් ද එකඟ වූ බැවිනි. නමුත් ඒ රමාද වී එන අයට දෛනික වැටුප කොපමණද කියා පොරොන්දුවක් නොවීය. මේ අය වැඩට ආවේ වැඩ කළොත් හොඳට ගෙවන අයිතිකාරයන්ගේ වචන විශ්වාස කරලා.

දැන් අයිතිකාරයා වැඩ කරපු අයට දෛනික පඩිය දෙනවා, පරක්කු වෙලා එන අයට සල්ලි දෙන්න පටන් ගත්තා. වැඩ අවසන් වන්නේ සවස 6 ට නමුත් සවස 5 ට වැඩට එන පුද්ගලයාට මුලින්ම ගෙවනු ලැබේ. මම කොපමණ මුදලක් දිය යුතුද? ලබන්නා කොපමණ මුදලක් ලැබීමට අපේක්ෂා කරනවාද?

නමුත් සිදුවූයේ පුදුම සහගත දෙයක්. පැයක් වැඩ කළ අයට අයිතිකරු වොන් 100,000 ක ඩිනාරියක් ලබා දුන්නේය. හැමෝම පුදුම වුණා. පැයක් පමණක් වැඩ කිරීම සඳහා වොන් 100,000ක් (ඩිනාරියක්) ලබා ගත් පුද්ගලයා එම මුදල කොතරම් විශාලද යන්න ගැන පුදුම වූ අතර අයිතිකරු ඔවුන්ට දුන් මුදල ගැන අනෙක් අයද පුදුම වූහ. සහ තවත් අය තමන්ට තවත් කොපමණ මුදලක් ලබා ගත හැකිද යන්න පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාවන් ගැන පුදුමයට පත් වේ.

දැන් හවස 3ට වැඩට එන මිනිස්සුන්ට පඩි ලැබෙනවා. එක් ඩිනාරියක් වොන් 100,000 කි. දවල් 12ට වැඩට එන අයට පඩි ලැබෙනවා. එක් ඩිනාරියක් වොන් 100,000 කි. උදේ 9 ට වැඩට එන අයට පඩි ලැබෙනවා. එක් ඩිනාරියක් වොන් 100,000 කි. දැන් අන්තිමට උදේට වැඩට එන අයටත් පඩි ලැබෙනවා. සියල්ලට පසු, එක් ඩිනාරියක් වොන් 100,000 කි. එවිට සෝභාවක් ඇති විය. මොන වගේ සෝභාවක් තිබුණාද?

මතෙව් 20:10-14
[10] පළමුවෙන් පැමිණි අය වැඩි වැඩියෙන් ලැබෙනු ඇතැයි අපේක්ෂා කළ විට, ඔවුන්ට ද ඩිනාරිය බැගින් ලැබුණි. අන්තිමට වැඩ කළේ පැයක් පමණි, ඔව්හු මුළු දවසම වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කළේය.

ඔහු පිළිතුරු දෙමින්, "මින් රය, මම ඔබට වරදක් නොකළෙමි, ඔබ මට ඩිනාරියක් පොරොන්දු වූයේ නැද්ද? [14] ඔබේ දේ ගන්න, අන්තිමට පැමිණි මෙයාට එම මුදලම දීම මගේ කැමැත්තයි. "

කම්කරුවන්ට පැමිණිලි කිරීමට හේතුවක් තිබුණි. කෙසේ වෙතත්, අයිතිකරු පැමිණිලි කළ අයගේ පැමිණිලි ඉවත දැමීය. "මම ඔයාට ඩිනාරියක් පොරොන්දු වුණේ නැද්ද?" සහ පවසයි: "මේ අන්තිම කෙනාට ඔයාට දෙන ගානට දෙන්න මගේ කැමැත්ත." එතකොට ඩිනාරියක් දෙන්න පොරොන්දු උන අයට තවත් කියන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. ඔවුන් තමන්ට ලැබුණු ඩිනාරිය රැගෙන මිදිවත්තෙන් පිටව ගියහ. රැකියාවක් කර මුදල් ලැබීමෙන් සතුටක් දැනෙනවා වෙනුවට මම වඩාත් බිඳුණු හදවතකින් පිටව ගියෙමි.

ඒ නිසා හිතන්න දෙයක් තියෙනවා. **ටිකක් අමුතුව තේද?** ඉඩම හිමියා මෙය කළේ ඇයි? පරක්කු වෙලා ආපු අයට බාගයක් දුන්නනමේ බාගයක්වත් ගත්ත අයට සතුටුයි, පොරොන්දු වෙච්ච විදියටම ඩිනාරියක් ගත්ත උන්ට පොරොන්දු උන දේ ලැබුනම සතුටුයි. ඒත් ඇයි අයිතිකාරයා දුන්නේ. පරක්කු වෙලා ආපු අයටත් කලින් ආපු අයටත් නිර්ලෝභිව? මම පොරොන්දු උන දේ චිතරක් දීලා ඔයාව අවුල් කළාද?

ඉතින් මේ වචන හරහා අපේ සාමාන් ය බුද්ධියට වඩා වෙනස් අපි මගහැර නොගත යුතු ඉතා වැදගත් දෙයක් තියෙනවා. අපි 1 වන පදය නැවත බලමු.

[1] ස්වර්ග රාජ යය, කම්කරුවන් කුලියට ගෙන තම මිදි වත්තට යැවීමට අලුයම පිටත් වූ ගෘහ හිමියෙකුට සමාන ය.

1 වන පදය ආරම්භ වන්නේ, "ස්වර්ගය සමාන ය." එබැවින් මෙම වචනය උපමාවක් විය. සේසුස් නිතරම උපමාවලින් ඉගැන්වූ විට, "'අහස හරියට' ඔහු කීවේ. "ස්වර්ග රාජ යය කෙතක සඟවා ඇති නිධානයකට සමානය" (මතෙව් 13:44) "ස්වර්ග රාජ යය හොඳ මුතු සොයන වෙළෙන්දෙකු මෙනි" (මතෙව් 13:45)

එසේනම, අප කියවන මතෙව් 20 හි උපමාවකින් සේසුස් කතා කරන්නේ ස්වර්ගය කෙබඳුද? එයා කිව්වේ ගෙදර අයිතිකාරයෙක් වගේ කියලා. "'ස්වර්ග රාජ යය තම මිදි වත්තට ඇතුල් වීමට කම්කරුවන් කුලියට ගැනීමට අලුයම පිටත් වූ ගෘහ හිමියෙකු හා සමානයයි." මේවා සේසුස්ගේ වචන විය.

එසේ නමේ ගෙහිමියා කළාක් මෙන් තමන්ගේ මුදලින් මිනිසුන්ට රිසි සේ කළ හැකි තැනක් දෙව්ලොව ද? එම ස්ථානය ස්වර්ගයද? නැත.

නිවසේ හිමිකරු දැන් අපට පෙනෙන්නේ කෙසේද?

මම වෙහෙස මහන්සි වී පොළට ගොස් කම්කරුවන් රුස් කළෙමි. මොකක් හරි වටේ සෙල්ලමේ කරන මිනිස්සුන්ට වැඩ කරන්න දුන්නා. ඒවගේම හැමෝටම එක සමාන මුදලක් දුන්නා. අයිතිකරු උනන්දුවෙන් තම සේවකයන් ගෙන්වා ගැනීම දැකීම සතුටක්. අයිතිකාරයා සෙල්ලමේ කරන අයට වැඩ දීපු එකත් හොඳයි වගේ. කෙසේ වෙතත්, අයිතිකරු මුදල් ලබා දෙන විට හොඳ පෙනුමක් නැත. පොඩ්ඩක් හරි වෙනස් විදියට බෙදුවා නමේ හැමෝම සතුටු වෙයි කියලා හිතෙන්නේ නැද්ද?

මුලින් එන අයට ඩිනාරිය ටිකක් වැඩිපුර දීලා පරක්කු වෙලා එන අයට ටිකක් අඩු කළා නමේ ජ් රශ්නයක් නැහැ කියලා අපි හිතනවා. නමුත් අපි මේ විදිහට හිතන්න පෙලඹෙන්නේ මොකක්ද? මෙයට හේතුව කම්කරුවන් වැය කරන කාලය හා ශ් රමය අපට පෙනෙන බැවිනි. එතකොට වේලාසනින් ඇවිත් ගොඩක් වැඩ කරපු කෙනාට පරක්කු වෙලා ඇවිත් ටිකක් වැඩ කරපු කෙනාට වඩා ටිකක් වැඩිපුර ලැබෙනවා.

ගැටලුවක් තිබේද? නැත. ඒක ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයක් නෙවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්.

නමුත් වැදගත්ම දේ තමයි යේසුස් දැන් මේ වචන හරහා ස්වර්ගය ගැන කියලා දෙනවා. බොහෝ වැඩ කරන මිනිසුන්ට ව්‍යාජ වැටුපක් ලැබිය යුතු යැයි සිතනවාට වඩා, යේසුස් මෙම වචන තුළින් අපට උගන්වන්නේ අප දැන් දේවල් දෙස වෙනස් ලෙස බැලිය යුතු බවයි.

Charis New Testament Commentary, වෙළුම 3, 36

දෙව්ලොව ගෘහ හිමියා හා සමානයි යන්නෙන් අදහස් වන්නේ දෙව්ලොව ගෘහ හිමියා නොවේ, නමුත් ස්වර්ගය ගෘහ හිමියාගේ හදවත හෝ සිතුවිලි වැනි බවයි.

ස්වර්ගය කියන්නේ එය මොන වගේද? එයින් අදහස් වන්නේ එය නිවසේ හිමිකරුගේ හදවත හෝ සිතුවිලි හා සමාන බවයි. එසේනම් මෙයින් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද? ඇත්ත වශයෙන්ම අයිතිකරුගේ මනස කුමක්ද?

දෙවියන් සහ ජීවිතය, 145

මෙය ස්වර්ගයයි. එයින් අදහස් කරන්නේ කුමක් ද? අතීතයේ හෝ වර්තමානයේ හෝ වේවා, වඩාත්ම දුක්ඛිත ජීවන තත්වයන් වන්නේ අර්ධකාලීන රුකියා කරන අයයි. මේ කල්කරුවන්. කොරියාවේ මේ දිනවල කල්කරුවන් වඩු කාර්මිකයන් සහ කපරාග්‍රකරුවන් වුවද ඔවුන් තවමත් හොඳින් ජීවත් වේ. ඔබත් වාහනයක් පදවන්න. වැඩට කාර් එලවනවා කිව්වම තමන් වඩුවන් හෝ ප්ලාස්ටර් කරන්නන් යැයි කියන කොරියානුවන් ඒන ජාතිකයන් විශ්වාස කරන්නේ නැත. 2000 ට පෙර මෙම කල්කරුවන්ට දිනකට එක වේලක්වත් කෑමට අපහසු විය. දැන් චීනයෙන් එහෙමයි. මම ස්වේෂ්ඨ එකට හරි හන්දියට හරි යනකොට මාත් එක්ක ගොඩක් අය හිටගෙන ඉන්නවා මිසක් මට උදව් කරන්න කවුරුත් නෑදවස පුරාම...ඒ කාලෙන් එහෙමයි.

ඉතින් උදේ ඉඳන් හවස 5 වෙනකම වැඩ නැති මේ කෙනාට ගෙදර කෑමත් ඉවර වෙන්න ඇති නේද? මීට දින දෙකකට පමණ ඉහතදී ඉතින් මේ පුද්ගලයා නිවසින් පිටතට පැමිණි විට තමාට ප්‍රතික්ෂේප කර ළමයින්ට පැවසුවේ "අද හරියන්න.මම අද කොහොම හරි රස්සාවක් හොයාගෙන මොනවා හරි අරන් එන්නම" කියා ඔහු කියන්නට ඇත. කියලා ගෙදරින් ගියා.

කෙසේ වෙතත්, බයිබලයේ උදේ හත, නවය, දහවල් එක, පැය තුන සහ එකොළොස් වන විට දැනට පස්වරු පහයි. ඒ කියන්නේ එතකන් වැඩක් නෑ. කිසිවෙකු ඔහුට කතා කරන්නේ නැත. හවස 5 කියන්නේ තව කරන්න වැඩක් නෑ කියන එක නේද? එතකොට ගෙදර යන්න වෙයි.. ඇයි ගෙදර යන්නෙ නැතුව මෙතන හිටගෙන ඉන්නෙ.. ගෙදර යන්න බෑ.. බඩගින්නෙ ඉන්න බඩවල් අල්ලගෙන බෙල්ලෙ එල්ලගෙන දුරුවො ගෙදර බලාගෙන ඉන්නවා 'අප්පට්ටි අද මොනවද ගේන්නෙ' කියලා. නිරුවත් දැනීම බිරිඳ ඉදිරියට යාම ඔහුට දරාගත නොහැකි විය.

දැන් මේ මිදවන්නේ අයිතිකාරයා මෙහෙම කියනවා.මෙතරම දුක්ඛිත, දුක්ඛිත, වේදනාබර හදවතක් ඇතිව බොහෝ දවසක් ගත කළ ඒ පුද්ගලයාගේ හදවත ඔබ දන්නවාද? " යනු ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයයි. "ඔබ නොදන්නවා විය හැක, නමුත් මම දනිමි"

උද්ඝෝෂණයේ යෙදෙන කල්කරුවන්ට මම මෙසේ කියමි. "සැබෑවටම, ඔබ ශාරීරිකව ටිකක් වෙහෙසට පත්ව සිටින්නට ඇත, නමුත් ඔබේ මනසෙහි, එම මිනිසුන්ට වඩා දුෂ්කර දිනයක් වේදනාව විය."

අපි මේක දන්නේ නැහැ. ඉතින් අපි පවිකාරයෝ. අපි ඒ හරහා පවිකාරයෝ වෙමු. මම පිටතින් සහ ඇතුළතින් පවිකාරයෙකි

ඔහු ද පව්කාරයෙකි. මොකද මම අනිත් අයගේ දුක ගැන එව්වර උනන්දු වෙන්නේ නැහැ. අපේ ජීවිතය එහෙමයි. ඒ කියන්නේ අනුන්ගේ දුක, අනුන්ගේ කරදර, දුක ගැන උනන්දුවක් නැහැ කියන එක. මම වැදගත්, මගේ පවුල වැදගත්, මගේ පවුල වැදගත්, මගේ රට වැදගත් කියන එක විතරයි.

මේක දැක්කම අපි ඇත්තටම පව්කාරයෝ. දෙවියන් වහන්සේ අප මෙන් නොවීම ගැන අපි ඉතා සතුටු වෙමු. ඔහු මේ මිදි වත්තේ අයිතිකරු වගේ. මෙයින් අදහස් කරන්නේ ඔහු රහසිගත දුක සහ වේදනාව දෙස උනන්දුවෙන් බලන කෙනෙකු බවයි.

අපි විශ්වාස කරනවා ගොඩක් වැඩ කරන අයට විශාල වැටුපක් ලැබිය යුතුයි කියලා. ඇහැට පේන වැඩ ජ් රමාණයයි මුදලයි එහෙමයි. නමුත් දැන් අයිතිකරු දේවල් දකින්නේ වෙනස් ආකාරයකටය. ඔබ දකින්නේ කුමක්ද? අයිතිකරු අන් අය නොදන්නා දුක සහ වේදනාව ගැන උනන්දු වෙයි. උදෙසාම වැඩට ඇවිත් දවසම වැඩ කළා... දැන් ඉර බහින්න ප්‍රභූ, ඒත් ගෙදර යන්න බැරිව තාම පොළේ රස්තියාදු වෙනවා.ඔහුගේ හිතේ තියෙන වේදනාව දකිනවා, දැනෙනවා.

පේසුස් වහන්සේ පවසන්නේ ස්වර්ගය යනු නිවසේ හිමිකරුට සමාන හදවතක් ඇති මිනිසුන් යන ස්ථානය බවයි. දැන් ආපසු යාමට කාලය පැමිණ ඇත, නමුත් ආපසු යා නොහැකි, රස්තියාදු වීම හැර වෙනත් විකල්පයක් නොමැති අයගේ වේදනාකාරී හදවත් දැක සංවේදනය කළ හැකි හදවතක් ස්වර්ගයට සුදුසු හදවතකි.

ඉතින් මේ වදන් තුළින් අපි මතක තියාගන්න ඕන කවදාවත් අපි දකින්න ඕන ඇස් දෙකෙන් දකින දේ විතරක් නෙවෙයි කියලා. අපි කිතුනුවත් නම්, අපට ස්වර්ගයට යාමට සුදුසු වීමට අවශ්‍ය ය නම්, වටේ හිටගෙන සෙල්ලමේ කරන අය දුටු ගෘහපතියාට වේලාව පහක් වුවද ඔවුන්ව මිදි වත්තට ගෙන ගියා සේ දැනෙන්නට අපට හැකි විය යුතුය. එනම් ස්වර්ගයේ ගැලපෙන හදවතයි.

මතක තබා ගත යුතු තවත් කරුණක් ඇත. යේසුස් තවත් දෙයක් ඉගැන්වුවා.

දෙවියන් සහ ජීවිතය, 148

ඉතින් එව්වරයි. මේ මිදිවත්තට පාන්දර 5ට ආපු මේ පුද්ගලයා වැඩ කරලා පැයකින් විතර වැඩ ඉවර කරලා, ඇවිත් දෛනික වැටුප එකතු කරගත්තා. ඔබේ වැඩ සඳහා මුදල් ලබා ගැනීමට ඔබ පෝලිමේ සිටගෙන සිටිනවාද? ලැජ්ජාවක් නැහැ. 'අනේ අද කරපු වැඩේට පඩි නොදුන්නත් හෙට ආයෙ වැඩට එන්න කිව්වොත් නිකන් වැඩ කරේ නෑ.' මේ මනුස්සයා ඔය වගේ දේවල් ඇහෙන්න බයයි, ඉතින් එයාට පුළුවන්' එන්න හෝ යන්න එපා, ඒ නිසා ඔහු මම වගේ වටේ එල්ලලා ඉන්නවා. අයිතිකරු එම පුද්ගලයා දුටුවාද? මම ඒක දැක්කා. ඒ නිසා මම මුලින්ම ඒ පුද්ගලයාට කතා කරලා ඩිනාරියක් දුන්නා. ඔබට එක ඩිනාරියක් ලැබුණු විට ඔබ කොතරම් සතුටට පත් වෙන්න ඇද්ද? එදා ගෙදර යනකොට සමහරවිට බත් මල වැඩියි. ඉතින්, නුඩ්ල්ස් හෝ බාර්ලි පොකුරක් මල දී ගෙන අන් දෙකෙහිම රුගෙන යාම කොතරම් සැහැල්ලු විය හැකිද? තාත්තා අන් දෙක පිරෙන්න කෑම දීගෙන එනකොට මහත්තයා කොච්චර ලස්සනට ඉන්න ඇතිද? ඉතින් එදා ගෙදර කට්ටිය ගොඩක් කාලෙකට පස්සෙ පලවෙති වතාවට බඩ පිරෙන්න කෑවා.

"පැටියෝ, ඔයා කොහෙද වැඩ කළේ?"

"ඇත්තටම මට අද පස්වරු පහ වෙනකම කිසිම වැඩක් තිබුණේ නැහැ, ඒ වෙලාවේ මිදිවත්තේ අයිතිකාරයා මට කතා කරලා වැඩ කරවලා මුළු දවසේ පඩියත් දීලා කෙලින්ම මිදි වත්තට එන්න කිව්වා. හෙට."

තම පියාගේ එම වදන් ඇසූ පවුලේ සාමාජිකයන් මිදි වත්තේ හිමිකරුට කොතරම් ස්තූතිවන්ත වන්නට ඇද්ද? පසුදා ඔවුන් මිදි වත්තේ වැඩට ගිය විට වැඩිපුරම වැඩ කළේ කවුද? අවම වශයෙන් එය කමක් නැත. අනෙක් අය යම්කිසි ප්‍රවේශමකින් තමන්ගේ වැඩ කටයුතු කරන්න ඇති නමුත් මේ පුද්ගලයා බාගේ ධුම එකටවත් නොගිහින්න කොන්ද නැමෙන්න තරම් මම මහන්සි වෙලා වැඩ කළා ඇති. 'මේ මිදි වත්තේ අයිතිකාරයා වෙනුවෙන් මම මොනවා කරන්නද' කියලා ඔබ හිතනවා ඇති. ඔයාට එහෙම හිතෙන්න ඇති.

මතෙව් 20:16

[16] එබැවින් අන්තිමයා පළමුවැන්නා වන්නේය, පළමුවැන්නා අන්තිමයන් වන්නේය.

යේසුස් කීවා. ""අන්තිම අය පළමුවැන්නා වනු ඇත, පළමුවැන්නා අන්තිමයා වනු ඇත."5ට වැඩට ආපු මේ පුද්ගලයා දැන් පළමුවැනියා. ඉතින්, ඒ කියන්නේ මුලින්ම එන අය හැමදාම අන්තිමයි, අන්තිමට එන අය හැමදාම පළවෙනියා කියන එකද? නැත. යේසුස් එහෙම කියන්නේ නැහැ. මුලින්ම එන පිළිවෙල වැදගත් නැතත් වඩා වැදගත් වන්නේ 5ට වැඩට ආ මේ පුද්ගලයාගේ ආකල්පයයි. ""මිදි වත්තේ අයිතිකරු වෙනුවෙන් මට කරන්න බැරි මොනවාද?"තවද මෙම පුද්ගලයාට මෙවන් මානසික ආකල්පයක් ඇති කර ගැනීමට හේතුව වූයේ ඔහුගේ ස්වාමියා කෙරෙහි ඔහු තුළ ඇති අවංක කෘතඥ හැඟීමයි. හිමිකරු කෙරෙහි සැබෑ කෘතඥතාව සිතක්.පහට වැඩට ආ පුද්ගලයාගේ ආකල්පය එයයි.

අපට වැදගත් වන්නේ මෙයයි. මා විශ්වාස කිරීමට පටන් ගත්තේ කවදාද යන්න දැන ගැනීම වැදගත් නොවේ, නමුත් වඩාත්ම වැදගත් දෙය නම් දැන් මට පේසුස් වහන්සේ කෙරෙහි කුමන ආකාරයේ හදවතක් තිබේද යන්නයි. 5 ට වැඩට ආපු එකෙක් වශේ, කොල්වර පිංසිද්ද වෙන්නද, කොල්වර ඇල්ලුවද, කොල්වර ඇල්ලුවද? මෙය වැදගත්. පේසුස් වහන්සේ කෙරෙහි හදවතේ ඇති මෙම ආකල්පය යමෙක් පළමු තැනට එන්නේද නැතහොත් අන්තිමයාද යන්න තීරණය කරයි.

මට 2024 පෙබරවාරි 6 වැනි අඟහරුවාදා KakaoTalk පණිවිඩයක් ලැබුණි.

"පාස්ටර්, ඊළඟ කණ්ඩායම ලංකාවේ පටන් ගන්න හිතාගෙන ඉන්නවද? මම ක් රියාශීලී වීමට සහ වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කිරීමට කැමතියි. ශ්‍රී ලංකාවේ ගුවන් තොටුපළේ සිට කිලෝමීටර් 20ක් දුරින් කුඩා නිවසක් මා සතියි. මම එය යාවත්කාලීන කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙතවා. පසුව, ඔවුන් ඇදහිලිවන්තයන් එහි රැස් කර, නව කණ්ඩායමක් පිහිටුවා, ගෘහ පල්ලියක් ආරම්භ කළහ. ඔබ එයට කැමති නම්, මම උදව් කිරීමට සහ නිවසක් ලබා දීමට කැමතියි. මෙම කාර්යයට කැපවී දෙවියන් වහන්සේ වෙනුවෙන් වැඩ කිරීමට ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙමි. ඔබට පේසු පිහිටයි!"

කවුද එව්වේ? ඒ අශේලාගේ බාල සොහොයුරිය වූ අව්වීරිය. මම පුදුම වුණා. නව ගෘහ පල්ලියක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා ගුවන් තොටුපළ අසල ඔහුගේ අනෙක් නිවස පිරිනැමීමට ඔහු කැමති බව ඔහු පැවසීය.

ඒ නිසා මම පිළිතුරක් යැව්වා.

"අනාගතයේද මම බලාපොරොත්තු වෙතවා. ආවරි එහෙම හතිලා මට උඩව කරන්නත් පලවුන නම මම ගොඩක සත්තුවී නෑ. අශේල සහ ආවරි යන සොහොයුරු දෙදෙනා සමඳිනාන වහනස් යේ අපට දකු දායාදයන බව මම වශිව්වා ස කරමි. ඔබගේ හොඳ අද හස දැකව්මට සත්තුවියි."

ආතල් එක තමයි අව්‍ර එවන්නේ කොරියානු භාෂාවෙන්. මම එවන්නේ ලංකාවේ භාෂාවෙන්. මේ සියල්ල පරිවර්තකයා නිසාය. පරිවර්තකයා නිර්මාණය කළ මිනිසුන්ට මා කෙතරම් ස්තූතිවන්ත වනවාදැයි මට කිව නොහැක. මම එවපු මැසේජ එක තමයි "ඉදිරියේ එහෙම වෙයි" කියලා.

"මම බලාපොරොත්තු වෙනවා" යනුවෙන් එහි සඳහන් වූ අතර අශේලා සහ අවිරා සමුවීමට ඉඩ දීම ගැන ස්වාමීන් වහන්සේට කෘතඥතාව පළ කළේය.

ඊට පස්සේ ආයෙත් මේ වගේ ආවා.

"පාස්ටර්. එය කිරීමට මා කළ යුතු දේ මට කියන්න. අපි ඒවා එකින් එක සාක්ෂාත් කර ගැනීමට සැලසුම් කරමු. නමුත් එය කුඩා හා පැරණි නිවසකි. ගේ වටේට තාප්පයක් හඳලා ගේට්ටුවකුත් හැඳුවා. අපි ලබන මාසයේ අලුත්වැඩියා කටයුතු ආරම්භ කරනවා. ඔබගේ මෙහෙවර ලොව පුරා වී යාප්න කිරීමට අපි ඔබගේ පල්ලියට උදව් කරන්නෙමු. මම එය හුක්නි වීදින්නෙමි. "මට ඔයා එක්ක වැඩ කරන්න ඕනේ දේවගැතිතුමනි."

මෙය හුදෙක් උත්සාහ කළ යුතු දෙයක් නොවේ. මම ලංකාවට ගිහින් මිනිස්සු මුණාගැහෙනකොට ඉගෙන ගත්ත එක දෙයක් තියෙනවා, ඒක අත්හදා බලලා විතරක් කියන්න දෙයක් නැහැ. සෑම දෙයක්ම අවංක විය.

අද අපි කියවන සේසුස් කියපු දේ මට මතක් වුණා. "අන්තිම කෙනා මුලින්ම" මම මටම හිතුවා. "ආහ්, මේක හවස 5 ට මීදි වත්තට ආපු කෙනෙක්ගෙ හැඟීමක්." "මෙය ස්වාමීන් වහන්සේ වෙනුවෙන් ඕනෑම දෙයක් කිරීමට ඇති ආශාවයි."

මෙහෙම හිටියේ අවිර විතරක් නෙවෙයි. මට මේ පණිවිඩය ලැබුනේ Acela ගෙන්.

"පාස්ටර් මට වැඩ ටිකක් දෙන්න"

ඒ වගේම ඊයේ, පින්තූරයක් සහ පැහැදිලි කිරීමක් සහිත පණිවිඩයක් ආවා.

"ඔයා දෙවියන් ගැන මොනවා හරි දන්නවද කියලා මම ඇහුවා, මම දන්න දේ එයාට කිව්වා."

මම ලංකාවට ආවේ ජනවාරි 25 වෙනිදා, ඉතින් තවම මාසයයි. කෙසේ වෙතත්, සෑම දිනකම නමස්කාර කිරීම සහ යාල්ඤා කිරීම, සබන් දවස සඳහා බලා සිටීම සහ YouTube හි අපගේ පල්ලියේ සේවය නැරඹීම ඉතා පුදුම සහ පුදුම සහගතය, නමුත් දැන් මම මිෂනාරි ජීවිතයක් ගත කිරීමට පටන් ගෙන ඇත.

ලංකාවේ වෙන දේවල් ගැන තව බෙදාගන්න පුලුවන්නම් කියල හිතෙනවා, ඒත් බැරි එක ලැප්පයි. අසේලගෙයි අවිරගෙයි පවුල් පිටින් ළමයි දිහා බැලුවම මම කොඒවර පුදුම වෙනවාද කියලා කියන්න බෑ. ඒ වෙනුවට, ඔවුන් සේසුස්ගේ නාමයෙන් අපට ආශීර්වාද කරනවා. අසේලාගේ ඩිරිඳු වන වසන්තා පැවසුවේ තම නිවසේ දෙවන මහලේ ඉදිකිරීමේ අවසන් කර එය දේවගැතිවරයාට නැවතීමට සමාගම් වාසස්ථානයක් ලෙස ලබා දෙන බවයි.

"අන්තිම අය පළමුවැන්නා වනු ඇත." මම නැවත වරක් තේරුම් ගත්තා එහි තේරුම මෙය බව. "මෙය ස්වාමීන් වහන්සේ වෙනුවෙන් ඕනෑම දෙයක් කිරීමට ඇති ආශාවයි." අපි හරිම පුදුමයි, සතුටයි, නමුත් ස්වාමීන් වහන්සේ එය දකින විට කොතරම් සතුටු වෙයිද?

වස්තු පාඩම, 396
මෙම උපමාවේදී ක් රිස්තුස් පැහැදිලි කළේ "ඔහුගේ රාජ් යයේ ජ් රතිපත්ති," මේ ලෝකයේ රාජ් යය නොවේ.

වස්තු පාඩම, 397
දෙවියන් වහන්සේ අගය කරන්නේ අපගේ කාර්යයේ ජ් රමාණය හෝ දෘශ් ය ජ් රතිඵල නොව, අප එය කරන ආත්මයයි. දෙවියන් වහන්සේට සහ මිනිසුන්ට ඇති "ජ් රේමය" අපගේ ක්රියාවන් සඳහා අභිජ්රේරණය විය යුතුය.

ලෝකයේ රාජ්‍යයන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයන් වඩා දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය මොනවාදැයි ඔබට වැටහෙනවාද? අපගේ ක්‍රියාවන් මනිසුන්ට ඇති ආදරයෙන් පෙලඹිය යුතු යැයි කීමෙහි තේරුම ඔබට පෙනෙනවාද?

පාරේ සෙල්ලම් කරන අය දකින විට අපට පෙනෙන්නේ කුමක්ද? එම පුද්ගලයාගේ වේදනාකාරී හදවත අපට දැකිය හැකිද?

මිදි වත්තේ අයිතිකරුගේ උපමාවෙන් යේසුස් පැහැදිලි කළේ මේ ලෝකයේ රාජ්‍යය නොව ඔහුගේ රාජ්‍යයේ ජ්‍යෙෂ්ඨතාවයයි. එම මූලධර්මය අනෙක් මනිසුන් අගය කිරීමේ මූලධර්මයයි. එය අන් අයට ආදරය කිරීමේ මූලධර්මයයි. ත්‍යාගශීලීව දීමේ මූලධර්මය මෙයයි. මෙම ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය අපගේ ක්‍රියාවන් බවට පත්විය හැක්කේ දෙවියන් වහන්සේට සහ මනිසාට ඇති පේ ර්මයෙන් පෙලඹුණු විට පමණි.

යේසුස් කිව්වා.

"ස්වර්ග රාජ්‍යය හරියට කම්කරුවන් කුලියට ගෙන තම මිදි වත්තට යැවීමට අලුයම පිටත් වූ ගෘහ හිමියෙකුට සමානය."

දැන් අපි කොහොමද මේ වචන කියවන්නේ?

පාරේ නිෂ්චය වියට සිටින මනිසුන් පසුකර යාමට නොහැකි වන අතර, ඕනෑම වියදමකින් ඔවුන්ට දෛනික වැටුපක් ලබා දීමට වැඩ කිරීමට උත්සාහ කරන මිදි වතු හිමියෙකුගේ හදවත මෙන් ස්වර්ගය වේ.

නිවසේ හිමිකරුගේ හදවතට දැනෙන්නේ කුමක්දැයි ඔබ දැන් දන්නවාද? අපි හැමෝගෙම හදවත ඇත්තටම මිදි වත්තට කම්කරුවන් යවන ගෘහපතිගේ හදවතට සමාන විය යුතුයි.

මම නැවත වරක් අවධාරණය කිරීමට කැමති තවත් කරුණක් ඇත. අපි එකට කියවමු.

අපට වැදගත් වන්නේ මෙයයි. මා විශ්වාස කිරීමට පටන් ගත්තේ කවදාද යන්න දැන ගැනීම වැදගත් නොවේ, නමුත් වඩාත්ම වැදගත් දෙය නම් දැන් මට පේසුස් වහන්සේ කෙරෙහි කුමන ආකාරයේ හදවතක් තිබේද යන්නයි. 5 ට වැඩට ආපු එකෙක් වගේ, කොල්වර පිංසිද්ද වෙන්නද, කොල්වර ඇල්ලුවද, කොල්වර ඇල්ලුවද? මෙය වැදගත්. පේසුස් වහන්සේ කෙරෙහි හදවතේ ඇති මෙම ආකල්පය යමෙක් පළමු තැනට එන්නේද නැතහොත් අන්තිමයාද යන්න තීරණය කරයි.

අද අපගේ හදවත් තුළ ඇති ඔරලෝසුව ස්වාමීන්වහන්සේ දෙසට තිබෙන්නේ කීයටද?

එය ඔබ සම්පූර්ණ වහන්සේ දැන ගැනීමට පටන් ගත් කාලය ගැන නොවේ. මම අද කතා කරන්නේ සම්පූර්ණ වහන්සේ දෙසට මගේ හදවතේ ඔරලෝසුව ගැන ය.

11 ට පැමිණි සේවකයා මෙන් කෘතඥ වී චලනය වීමට මම බලාපොරොත්තු වෙමි.

අද මට ඒ හැඟීම සහ හැඟීම නැති වී ඇත්නම්, එය යථා තත්ත්වයට පත් කරන ලෙස මම යාච්ඤා කිරීමට කැමැත්තෙමි.

අපට අවශ්‍ය වන්නේ ආදරය පමණක් අපගේ මාර්ගෝපදේශක ජ්‍යෙෂ්ඨතාවය වන අතර ආදරය පමණක් අන් අය කෙරෙහි අපගේ ක්‍රියාවන් සඳහා අතිපේ ර්මය වීමටයි.